

Преюдициално запитване, отправено от Районен съд — Пазарджик (България) на 29 януари 2020 година — SF/ Териториална дирекция на Национална агенция за приходите — Пловдив

(Дело C-49/20)

(2020/C 137/50)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Районен съд — Пазарджик

Страни в главното производство

Жалбоподател: SF

Ответник: Териториална дирекция на Национална агенция за приходите — Пловдив

Преюдициални въпроси

Първи въпрос:

Следва ли член 2, параграф 1 от Директива /ЕС/ 2015/849 ⁽¹⁾, предвид на съображение 6 от нейния преамбюл и член 4 и член 5, да бъде тълкуван в смисъл, че допуска обща национална правна разпоредба, като тази в главното производство — по смисъла на която, плащанията на територията на страната се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, когато са на стойност, равна на или надвишаваща 10 000 лв. — която не се интересува от субекта и от основанието за плащане в брой, като същевременно обхваща всички плащания в брой между физически и юридически лица?

Втори въпрос:

С оглед постигане на целите на директивата, предвид на съображение 59 от нейния преамбюл, следва ли плащанията да бъдат поставени в зависимост единствено от техния размер, без значение от възмездния или безвъзмезден характер на операцията?

Трети въпрос:

Какви са критериите за степен на уязвимост, респ. за висока степен на риск, на сделките?

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (Текст от значение за ЕИП) ОВ 2015, L 141, стр. 73

Преюдициално запитване от Østre Landsret (Дания), постъпило на 12 февруари 2020 г. — Anklagemyndigheden/VAS Shipping ApS

(Дело C-71/20)

(2020/C 137/51)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Anklagemyndigheden

Ответник: VAS Shipping ApS

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 49 ДФЕС законодателство на държава членка, което изисква лица — граждани на трета страна и членове на екипажа на плавателен съд, който плава под флага на държава членка и е собственост на гражданин на друга държава членка на ЕС — да имат разрешение за работа, освен ако плавателният съд не влиза в пристанищата на държавата членка повече от 25 пъти в рамките на една година?

**Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на
13 февруари 2020 г. — „Lifosa“ AB/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų
ministerijos**

(Дело C-75/20)

(2020/C 137/52)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател в първоинстанционното и второинстанционното производство: „Lifosa“ AB

Отговорник в първоинстанционното и второинстанционното производство: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 29, параграф 1 и член 32, параграф 1, буква д), подточка i) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността ⁽¹⁾, както и член 70, параграф 1 и член 71, параграф 1, буква д), подточка i) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че договорната (митническата) стойност трябва да се коригира, за да се включат всички действително направени от продавача (производителя) разходи за транспортирането на стоките до мястото на въвеждането им на митническата територия на Европейския съюз (Общността), когато — както в настоящия случай — (1) съгласно условията за доставка („Incoterms 2000“ — DAF) задължението за покриване на тези разходи се поема от продавача (производителя), и (2) тези разходи за транспорт надвишават цената, която е договорена и действително платена (подлежи на плащане) от купувача (вносителя), но (3) цената, която е действително платена (подлежи на плащане) от купувача (вносителя), съответства на реалната стойност на стоките, въпреки че тази цена е недостатъчна за покриване на всички направени от продавача (производителя) разходи за транспорт?

⁽¹⁾ ОВ L 302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58.

⁽²⁾ ОВ L 269, 2013 г., стр. 1.

**Преюдициално запитване от Court of Appeal (Ирландия), постъпило на 13 февруари 2020 г. — К.
M./Director of Public Prosecutions**

(Дело C-77/20)

(2020/C 137/53)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal

Страни в главното производство

Жалбоподател: К. М.

Отговорник: Director of Public Prosecutions